

Teremtés – Őskezdet

Túl nagy volt alakító akaratom, erőm kiapadhatatlan, és boldogságomat terveim és gondolataim megvalósításában találtam meg. *Ez a boldogság közölni szerette volna magát, szeretetem szét akarta magát ajándékozni. Azt akartam, hogy rajtam kívül legyen mégegy lény, és örüljön mindannak, ami Engem boldoggá tett.* 5612.

Egyedülléteimet mankónak tekintettem, amit bármikor félretehettek amikor csak akarom. Egy másik lényben akartam *újra megtalálni Magamat*, egy lényben, aki Velem a legszorosabb kapcsolatban van, akit Önmagam tükrének, mint képmásomnak akartam kiformálni. Azt akartam, hogy neki határtalan boldogságokat készíthessek, és így a Magam boldogságát is megnöveljem. 5612.

Szeretetem túl nagy, bölcsességem felülmúlhatatlan, és hatalmam végtelen. *A szeretet pedig erő, ami hatást akar gyakorolni, ki akar fejeződni, olyan dolgokat akar létrehozni, amelyekben mérhetetlenül megtalálom a boldogságomat. Szeretetem nem tudta elajándékozni magát, tehát olyan edényt keresett, amelybe belefolyhatott.* 7465.

Az első lény

Az első, Belőlem kiinduló lény képes volt ugyanazt a boldogságot érezni amit Én. Ereje szerint kifejezhette akarátát, *teremtő módon munkálkodhatott* a maga boldogságára. Boldogságát állandóan növelhette, mert *erőm* a lényt erre képessé tette, és Én örültem a boldogságának. Ebből a lényből megszámlálhatatlan hasonló lény indult ki. 5612.

A Belőlem kiinduló lény igaz, hogy a képmásom volt, de *Engem nem láthatott*, mert amint meglátott volna, a boldogságtól széteszlott volna. Látásomat egy lény sem képes elviselni. Minden lény – még Önmagam legtökéletesebb képmása is – csak *szereteterőm terméke*, míg Én a szereteterő vagyok, Aki összehasonlíthatatlan erővel sugározok át mindent, ezért nem vagyok látható a teremtett lények számára. 5612.

A Magam képmásából, és végtelen szeretetemből, *Belőlem*, mindig csak a legtökéletesebb lények kerülhettek ki. Kettőnk akarata ugyanaz volt, és kettőnk szeretete újra ugyanaz volt a teremtett lényekben. Mert addig, amíg szeretetem és akaratom munkálkodott az első megteremtett lényben, nem volt semmi ami tökéletlen lett volna. Fénnyel telített szellemvilág volt, nagyszámú ősteremtésű szellemmel. 5612.

A Belőlem kiinduló lény is túl boldog volt. Én még ezt a boldogságot is növelni akartam. Azt akartam, ne legyen kötve akaratomhoz, hanem *saját akaratából* munkálkodjon mely – ha a lény tökéletes, és az is marad –, egyben az Én akaratom is. Azt akartam, hogy szabadon tevékenykedjen, mert az isteni lénynek ez az ismertető jegye. 5612.

Azt akartam, hogy az első teremtett lényben akkora legyen a szeretet, mely meghatározza, hogy akarata is már azonos legyen az Enyémmel. *Ezt a szeretetet* akartam megkapni tőle, mely egyúttal a lény számára a legmagasabb tökéletességet is jelentette volna úgy, hogy már ne mint teremtett lény munkálkodjon, hanem határtalan boldogságokat érezve *akaratomat szeretetből teljesítse*. 5612.

Szellem-lények

Hasonmásaimban fel akartam Magamat ismerni, ezért edényeket teremtettem Magamnak, amelyekbe szeretetemet beleönthettem. A szellem-lények megteremtésének ez volt az oka. Végtelen szeretetem szét akarta ajándékozni magát, *szét akartam ömleni* a hasonló lényekben, akik mondhatatlan örömet szereztek Nekem tökéletességükben. 8566.

A teremtett lények – az Én képmásaim – tiszta szeretet voltak. A Belőlem kisugárzott szereteterő voltak, és mégis lények, kik egymást kölcsönösen észlelhették és nézhették, de akik Engem – akiből lettek – nem láttak, mert Én a *szereteterő ősteljessége* vagyok, és ezt nem nézhették, mert akkor megsemmisültek volna. 8216.

Kezdetben mellettem voltatok valamennyien, mert szeretetem ereje teljesen betöltött, és az Hozzám vonzott. A legnagyobb boldogság állapota volt ez számotokra, mert isteni lények voltatok, szeretet-sugárzásom kialakult formái lettetek, a legmagasabb intelligencia képződményei. Egyúttal világosság és erő volt bennetek, amely teremtői tevékenységre készítet. 6207.

Dicsőséges teremtményeim sugárzó fényben éltek, és kölcsönösen látták egymást. Mindenki egy egyedi lény volt. *Független lényként* kerültek ki Belőlem, akiket folyton átjárt szeretet-erőm. Saját képmásaim voltak, saját lényem kicsiny változatai, akik a *legmagasabb tökéletességben* dolgozhattak erőben is, és világosságban is, mert Belőlem csak tökéletes keletkezhet. 8459.

Az elbukás

Az Én "*művem*" volt az első teremtett lény is – mindnyájatok nemzője –, aki csakis az Én hozzájárulásommal, az erőmet használhatta. Tehát ez a lény is az Én művem volt, és nem úgy van ahogyan el akarta hitetni, hogy ő maga a teremtő erő. Megszámlálhatatlan lény kelt életre ettől a lénytől, mert a Tőlem folyamatosan hozzáömlő erőt, teremtő értelemben akarta használni, és a képessége megvolt hozzá. 6207.

Az első teremtett lényem sem látott Engem, de ismert, mert a világosságban állt. Látta a megszámlálhatatlan lényt, kiket *akarata* hozott létre. Úgy érezte, ő maga hozta létre mindezeket, habár tudta, hogy az *erőt* Tőlem kapta. De ez a lény *megirigyelte* ezt az erőt. Maga látható volt az általa teremtett lények előtt, és tudatában volt, hogy azok Tőlem indultak ki. 5612.

Első teremtményem a maga számára vette igénybe az uralkodó-jogot a teremtett lények fölött, amennyiben *önmagát állította eléjük erő-forrásként*, és egyedüli teremtőképes hatalomként. Ugyanekkor – hogy uralkodhasson –, elfordult az Én szereteterőmtől. Erre az eltévedésre a szabad akarat a magyarázat. Terve kivitelezéséhez dönthetett negatív módon is, annak ellenére, hogy erre nem készítette senki. 5612.

A Világossághordozó látta az általa vezetett erő *bizonyítékait*, viszont nem látta *magát az erőforrást*. Magát emelte fel uralkodónak a teremtett szellemek fölé, és megpróbált Engem mint nem létezőt beállítani, és az akaratát megpróbálta azokra is átvinni. Ekkor elérkezett azok számára a *döntés* pillanata, akiket erőm felhasználásával hozott létre. 5612.

Erősugaramról a teremtett lények felismertek Engem anélkül, hogy láttak volna. Viszont azzal, hogy *az elsőként teremtett lényt* szemlélni tudták, sokan követték, amivel alárendelték magukat az akaratának. Ezzel Tőlem elfelé törekedtek. Viszont épp így éreztek az ősteremtésű lények is, mint

gyermekeim, de ezek szabad akaratból hűségesek maradtak Hozzám – csak ezek száma kevés volt. 5612.

Mert az akarati döntésnek meg kellett történni, hogy a megteremtettek *önvalóan* jussanak tökéletességre. Az Engem elhagyó lény nagy seregével levonult a mélybe. Ezzel szemben az Én gyermekeim megmaradtak a legnagyobb világosságban, mérhetetlen erőben és boldogságban. 5612.

Lucifernek, a Világossághordozónak a bukása után megtört az ereje. Többé már nem volt képes teremtő és alakító munkásságra. Nem vontam meg tőle minden erőmet, mert a teremtményem ő is. Ereje és hatalma a követőiből áll, akik fölött uralkodik, mint a *sötétség fejedelme*. Viszont azok, akik követték, az Én szeretetemnek is a termékei, és akiket nem hagyok meg örök időkre az Ellenfelemnél. 5612.

A teremtett lényekben benne volt erőm, világossággal voltak telítve, és izzottak az Irántam való szeretetben. Engem ugyan *nem láttak*, de felismertek. De szeretettel fordultak *nemzőjük* felé is, mert az őket teremtő szereteterő – az első teremtményen átömölve – alkotta meg őket. Most a bennük lévő szeretetnek döntenie kellett, és ekkor szétváltak. 5612.

A Belőlem jövő erő olyan nagy volt hatásában, hogy sokan elfordultak azoktól, akik ellenem szegültek. Ezek akarata tehát megmaradt a helyes irányban, míg a Világossághordozó és seregének az akarata fordított irányú volt. Tehát *akaratilag* váltak el Tőlem, ez pedig a mélységbe zuhanást jelentette. Így, a Világossághordozó – az első Belőlem kihelyezett lény – *ellenfelem* lett. 5612.

Ti, emberek Tőlem kisugárzott lények vagytok, akik nem teljesítették rendeltetésüket, mert ellenálltak Nekem. Akiket Én mint *erőt kisugároztam*, azok éntudatú, gondolkodóképes, szabad akaratú felruházott teremtmények voltak, és nem valami halott dolgok. Élet volt bennük, mert ősszubsztanciájuk az Én erőm. Ennek az erőnek adtam *lény-szerű formát*, de ezt szellemi vonatkozásban kell érteni. 8459.

A Tőlem elpártolt lények elvesztették tökéletességüket, hiányosak, és nyomorúságosak lettek, mert visszautasították az *isten szeretet-világosságot*, ami átsugározta őket. Ennek következtében elvesztették magukból az istenit. A lények fennmaradtak, de a szeretetet odaadták. Mindez lehetséges volt, mert birtokukban volt az isteni eredet bizonyítéka: *a szabad akarat*. 8459.

Az első teremtett lényemnek nem sikerült volna a lényeket elválasztania Tőlem, ha Magam nem tettem volna őket szabaddá, de teremtményeim *megistenüléséért* így tettem. Szabadságukkal azt akartam elérni, hogy magukat olyanná alakítsák, amilyen célt velük kapcsolatban Én állítottam Magam elé. 6207.

Olyan teremtményeim maradhattatok volna, akik csak az Én akaratom szerint lettek volna képesek gondolkodni és cselekedni. De ez így nem felelt meg annak a képnek, amit akkor képzeltem el, amikor megteremtettelek benneteket. Ugyanis szabadnak teremtettelek benneteket, akik bár a *saját akaratuk* szerint cselekszenek, de ez az akarat a Hozzám való szeretet következményeként az *Én akaratom* is. 6207.

Amíg a Lucifert követő lények magukban az *ő akaratát* hordozzák, addig az övéi. De amint Nekem sikerül Felém fordítani az akaratukat, úgy Lucifer elvesztette őket. Ereje megfelelő mértékben csökken, amint követőit megváltom, kiket magáénak akar megtartani. Ennek pedig mindenkor az illető lény *szabad akarati döntése* a feltétele. Öröktől fogva meglévő Megváltó Tervemnek ez a célja! 5612.

A Tőlem való elfordulást Én nem akadályoztam meg, mert egy *még nagyobb boldogsághoz* vezető utat ismertem fel benne, mint amit a „teremtett” lényeknek adtam (akik mégiscsak „műveim” voltak). Most, a Tőlem való eltávozás után lehetőségük van, hogy „*gyermek*”-ként térjenek vissza Hozzám, ami messze felülmúlja eredeti boldogságukat. 8566.

A Megszabadító Terv egyszer végbemegy, még ha örökkétartó időket kíván is. Akkor az utolsó, valamikor elbukott is visszatér Hozzám, s a szeretetemből lévő *első lény is* újra közeledik Hozzám, hogy szeretetemet kérje. Ő is bűnbánattal visszatér az Atyai Házba, amit egykor szabad akaratából elhagyott. 5612.

.....